

EMPORDÀ FEDERAL

Terra de llibertat

Jo n diria del

EMPORDÀ

pera ferne tot l'elogi

en una sola paraula.

Preus de subscripció

Figueres 1'50 pta. trimestre
Fera. 1'75

Administració: Vilallonga, 25

Numero solt 15 cents.

» atrassat 25 »

Any XI

Figueres 9 de Juny de 1921

Fulla extraordinaria

La Mancomunitat de Catalunya

aquest principi de la constitució federal dintre l'actual regim està en perill, salvem-la

VOTANT A

EN RAMON NOGUER COMET

candidat republicà federal, i a

EN PAULI GELI MAIMI I

EN BALDIRI RAHOLA LLORENS

candidats regionalistes

Tots aquests candidats des del seu particular punt d'obir defensaran amb tots els seus esforços a

CATALUNYA, MARE DOLÇA, MARE FORTA

El nostre candidat

Un gran pensador espanyol ha fet la teoria de les obligacions civils en aquesta forma: Cobejar, pretenir, buscar un càrrec públic per lo que et pugui donar el mateix càrrec, és una immoralitat; mes quan una part viva de l'opinió et senyala com un dels indicats a ocupar-lo, i un mateix des del seu fons espiritual, se sent amb forces per a ocupar-lo amb dignitat i solvència, aquell càrrec, defugir-lo és una covardia.—Aquesta teoria que dels càrrecs públics ha fet aquell pensador gloriós, que és l'Umanuno, l'haurà tinguda present

En Ramon Noguier Comet

a l'accedir a dar el seu nom per a la nostra candidatura. I aquest gest espiritual, per els que siguin capaços de comprendre'l, porta en si el seu millor elogi. Un elogi que, a la vegada, porta en si la millor garantia.

En Ramon Noguier Comet

és, potser, l'únic dels candidats que lluitaran en el districte de Figueres que no havia pensat en el càrrec per a el que se

l'ha anat a treure de la seva llar. I no és que no tingués mereixements per a ocupar-lo, aqueix càrrec, i altres de mes importancia. Els que hem viscut aquella que en podriem época heroica del catalanisme lliberal, quan anaven a la presó i al desterro els homes que estimaven massa a Catalunya, recordem el nom figuerenc d'en Noguier associat an aquella companyia de mosqueters idealistes que il·luminaven cada dia'les planes de *El Poble Català* amb la flamarada de les seves intel·ligències. D'aquella companyia en sortiren grans polítics i grans periodistes. Els uns son morts i els altres, se'n tornaren a casa i als seus quefers particulars. En Noguier, ferm i modest, amb una modestia que fa respecte, seguí donant el seu esperit a la causa del poble, però no des d'aquells llocs visibles que tenen encarades les trompetes de la publicitat i de la glòria,—una glòria a vegades falsa,—sinó des dels reconeguts amagats on la glòria és el treball i el treball és el d'apar donant, a la sorda, vida a una idea, moviment, a una política de la que a la fi se'n aprofiten uns altres. Del periodisme saltà al bufet, del bufet al periodisme i, d'aquí, a la Secretaria General del partit Republicà Català, deguent-se en la major part an ell la nova reorganització de les esque-

rres catalanes. Al plantejar-se en el partit la qüestió de la «Tercera Internacional», en Noguier, compenetrat amb el criteri del Dr. Pi Suñer, aprofità el moment per a sortir d'aquella Secretaria... Fins ara que els republicans nacionalistes d'aquest Empordà l'han anat a cercar per a que el nostre poble el dugui a les deliberacions de la Mancomunitat...

I tot amb la mateixa senzillesa, amb la mateixa modestia, amb aquell gest civil del home conscient que està convençut de que compleix el seu deure. Dona el nom per a incentiu d'una bandera de lluita, tot i sabent que en els nostres dies una lluita política és una borrasca dels mes baixos egoïsmes, de les mes insanes passions. Deure nostre, republicans i nacionalistes de l'Empordà, és recollir la bandera que te aquest nom i enlairar la fins a la victoria. Corresponguem al gest civil d'en Noguier i Comet amb la dignitat del nostre gest. Que, al cap i al fi, aquesta duplicitat de gestes porta a fer mes gran a Catalunya. I Catalunya, la formen els catalans. I els catalans som cada un de nosaltres mateixos.

La campanya electoral

El nostre candidat En Ramon Noguier Comet acompanyat de bons amics va recorreguent els pobles del districte, essent acullit arreu amb mostres d'entusiasme prometedores de l'explèndida victoria que assolirà en les properes eleccions del dia 12.

Per tot regna la confiança en que la jornada del diumenge afermarà la Mancomunitat essent aquesta nova victoria dels principis nacionalistes, la garantia d'una propera vida plena per a la nostra estimada Catalunya.

L'impresió es inmillorable pero aquesta, no ha de fer aturar els esforços de tothom, doncs la victoria del diumenge no ha d'esser una victoria mes, aino una esclatant victoria que posarà de manifest d'una faissó definitiva l'inmortal esperit català del poble empordanès.

L'impresió que rebem del camp enemic és la de que En Moragues i la seva taifa treballan pel candidat radical—aquell republicà que celebra amb xampany la derrota d'en Pi Margall—prescindint del candidat propi Sr. Ferran, an